

MISSOURI

Bolivar, 26. února 1905.

No, to si zase počteme hezkých pár měsíců, než se všichni lidé v novinách vypíší do svobody o tom, jaké to kde bylo s tou zimou. Po malou to začíná lézt ven s velkou numerama. Jen tihle zapekli Kanadáci, ne a ne přiznat božskou. U nich prý zima žádá. Kdyby bylo všechno pravda, co oni v novinách lžou, mohli by zabránit chlupáci začít jezdit místo do Floridy na zimní byt k panu Růžičkovi do Alberta. Děti tam hrajou celou zimu venku čambu rýnu a cvrkají fazole, aniž by je záblo. Jestli se jen drobtáko od hrne sníh, tráva zelená jako brčál. Země, aby zmrzla? Kde pak. Ten samej čas, co v Texasu zmrzly všechny kedlubny na rampouch a ve Floridě pukaly watermelouny mrazem jako žaludy, kopali v nové české osadě v Kanadě grunty pro jakýsi český festuňk proti Eskymákům. Hepš!l!

Také na mne se někteří lidé zlobí, že jsem neudal naši zimu dost vysoko, jen 22 pod nulou a když pí. Maxová řekla 32, měl prý jsem vyrukovat ještě s větším trumfem. To už je jedno, nějakých deset stupňů sem nebo tam. Jen mne, prosím vás lidičky, proto neukřijte. Já měl, dokud mi míra stačila. Ale když teploměr padal, padal a padal, až spadl celý s hřebíku dolů na porč, musel jsem zůstat na -22. A strýček Sam, který se z dlouhé chvíle ve Springfieldu zabývá také tímhle sportem, mé měření potvrzuje. To bylo v pondělí ráno, dne 13. t. m.

To samé ráno zamrzla Zdeňkovi Burešovi sekera. Ale ne někde pod pumpou. Zdeněk se sice ještě v Missouře neohřál, ale takhle odkoukal již od Missouráku, že se smí skenout ráno před snídaní do kamen zrovna jen tolik dříví, co by stačilo na uvaření té boží cukřiny. Rozežene se, ale sekera mu vyřítla ze zmrzlé ruky. Letí asi 6 stěvíců nahoru a tam zůstala zamrzlá salet viset, až tuhle předešlím, jak začalo tát, spadla zase dolů.

Totéž ráno měl Joe Ružička teplo — či vlastně zimu — hrncem vařící vody. Časně ráno v 9 hodin vstane a povídá: "Stará, dnes tam ale musí být kriminální mráz. Půjč mi sem ten hrnec s vařící vodou, dáme ho ven a podíváme se, jak brzy zamrzne." Sotva vystrčil ruku s hrncem ven, už bylo na vodě na dva coule ledu a když ho prosekali pohrabáčem, ještě se pod ním voda vařila. Tak prudce tu tenkrát mrzlo.

Než tohle všechno není nic proti tomu, co mně se stalo, či lépe, co já viděl se stát. Zabaluji se do všech možných burnusů na cestu do officu. Má prvorozená dcera nedala jinak, než že jsem si musel nechat přivázat na obličej závoj, čili tak zvaný vej. Nic nespokojily moje argumenty, že je ten hadr samá dírka a starého čerta platen. Na good-by jsem spolkl ještě tři horké biskety, aby mi zabřaly žaludek aspoň na tak dlouho než dojdou k první apaticce. Tak jsem se pustil odhodlaně do Sibérie. Za rohem jsem ostudu s obličejem strhl, abych nerozbfkal některého missourského muláka, kdybych náhodou nějakého potkal a pelášim do města, co mi nohy a dejchavičné měchy staží. Blížím se k severozápadnímu rohu náměstí, co stojí ona banka, kam si chodíme my všichni Češi na vysoký úrok ukládat nahromaděný hříšný mamon. Tu vidím sběh lidí a slyším: zoufalý jakot psa. Vzpomněl jsem si, že takhle zpíval náš nebožtík Amidor, když jsme mu jednou jako kluci,

dali terpentinem na zadek "Ašperges". Protiáčim se zástupem a hádejte, co jsem spatřil? Všeobecně jest známo, že vzduch našl pokročilá a civilisovaná době zachovali si psi dosud onen prastarý zvyk, zvednout na rohu jednu nožičku a ulevit svým citům. Podobný nápad dostal při oněch 22 nebo 32 (jak chcete) pod nulou pan pes našeho ctihodného mayo- ra. Ale v tom okamžení, jak tuhle nemravotu začal páchat, už byl přimrzlý tenounkým rampouchem k patnasku. Jednu nožičku vzhůru, rampouch od těla k bance a řval, až srdce usedalo. Jedna dáma se dala do pláče, že odsakovaly její zmrzlé slzy od kameného chodníku. Každý radil jinak. Jeden odporučoval vařící vodu, jiní byli proti tomu, že by se pes opatřil. Kluci chtěli pod ním rozdělat ohniček. Někdo navrhl olej sv. Gotharda, že hřeje, ale přítomný apatykář stál na svém, že Painexpeller pomáhá pro zabřátí nejčerstvěji. Já však popadnul kus klacku a jednou ranou jsem psa od kamene urazil. Ten pelášil domů, jako když do něj stěli.

To bylo ten samý den, kdy u Svobodů za žhavými kamny zamrzl cylindr na rozsvícené lampě a jednomu zdejšímu apatykáři všechna kořalka zmrzla. On je totiž tóže dobrý křesťan a ví, že křesť je první svátost a že ho ku dosažení blaženosti věčně jest nezbytně zapotřebí.

Jestli tomu nevěříte, zeptejte se jen pana Fr. Bohatého, který si jel právě do Nebrasky pro nevěstu a jistě se u vás bude stavět. To měl udělat podle mého hloupého rozumu již dřívě, dokud byly ty velké mrazy, mohl ušetřit na dříví. Teď už začínají vrabci tahat na hřezda.

Těším se, že i jiní dopisovatelé spravedlivě a poctivě sdělí, jakou oni zimu zažili.

Lou W. Dongres.

Zprávy z Madison okr., Neb.

Dne 21. února 1905.

Nu, zase se slunéčko ukázalo, tak že se může člověk podívat trochu do světa. Však nám již bylo smutno, když nás za celý týden ani pošta nedežila a když jsme se nemohli ani haout ze stavení.

Pp. Jos. Štorek a Fr. Vecha zaslali v neděli z Lindsay každý káru dobytka do South Omahy a oba jeli s ním. Štorkův syn Rudolf pojedje za nimi v pondělí.

Bratři Fraňkové nám sdělují, že 28. února budou mít veřejnou dražbu, načež prý se odeberou někam na západ. Přejeme jim mnoho zdaru v novém jich domově.

Dozvídáme se, že okresní soudce vydal povolení k sňatku krajanů p. Vác Brožkovi se sl. Emmou Dietrichovou z Battle Creek, Neb. To si, Vášo, honem něco připrav, neb tam budu jistě se svým "regimentem na plecháče." Přejeme všeho zdaru!

Nájemníci již se počínají stěhovat, mají však na to špatnou cestu, neboť jest všude naváto sněhu na tři až pět stop.

Bylo nám sděleno, že krajan František Kadetábek, bydlící v Madison, Neb., jest těžce nemocen. Těšíme se však, že se v brzku pozdraví.

Řád Jan Hus. č. 50 ZČBJ., bude pořádat zábavu v masopustní úterý, dne 7. března. Všichni jsou srdečně zváni. S úctou Matěj Plouček.

Všecky choroby prsou, plic a krku vyléčí se, když se ihned použije Dr. August Koenig's Hamburger Brustthee. Zahřívá, dobře páščí a třeší.

OKLAHOMA

Yukon, 21. února 1905.

Nezdá se vám, Oklahomáci, že jsme někde v poločinném státu? Třináct stupňů pod nulou jest úroveň moc pro Oklahomu!

Sníh a sníh a zase sníh. Dne 18. února padal tu opět sníh od rána až do večera. Tak nevíme, kdy budeme moci ovsy zasít.

Dne 20. února odbývali zdejší farmaři schůzi. Hodlají totiž v Yukon postaviti farmerský elevator.

Jak mi sděleno, zdejší Sokolci budou pořádati maskarní ples dne 25. t. m., při kterémž prý nejlepší maskám dostane se cenných premií. Tedy na shledanou, Sokolové!

Náš obuvník Honzík bude se týden stěhovat, neboť již nemohl snést nadávek svého souseda, také ševce. Bude se stěhovat do budovy Vác. Dobrýho, nalézající se vedle jeho hostince. To si oddechneš, co? Jak se říká, dva kohouti na jednom smetišti se nesou. Přeji ti, Honziku, abys měl ještě více práce nežli jsi jí měl na místě starém.

Jak jsem se dočetl, chtějí prý mít ve státu Oklahoma prohibici. To už aby do toho tisíc a nic víc! Pak at' Oklahoma nestane se rádeji státem.

Nu, Pepřku, jak jsi sobě pochutnal u našeho Václava na jaterničkách? To's si dal bene, co? A což to Mósovo! To se pilo, vid'š? Věš, že bych šel příští neděli zas. Včera se účastnilo přes 60 občanů z okolí Yukon honby na vlky, ale nedostali žádného, jenom pár ušáku, neboť polovice jich neměla pušek. Suad si mysleli, že je budou chytat rukama. To se ale velice zmýlili. Doufám, že příště budou chytřejší. Byli to samí Američané a k tomu sváteční honci. Našinec to umí lépe!

Abuok.

Minco, Okl. 18. února '05.

Marně prohlížím každé číslo "Pokroku", zdali bych snad našel nějakou tu zprávu z Oklahomy, proto odhodlal jsem se sám něco podat. Mám zde domovinu v nově otevřeném kraji, okresu Cado, právě na hranicích indiánského území. Čechů jest v tomto okresu asi 50. Někteří vykoupeni domoviny, jak se kde dalo, jiní pak byli šťastni v loterii strýce Sama a museli vzít také co se dalo, a tak jsou zde velmi rozptýleni—žádná většná osada. Úrody v tomto koutě, jakož i v sousedním Ind. území, jsou dobré, neselhaly po všechny tři roky, co jsme se zde usadili. První rok v nerozdělaném drau byla ovšem úroda skrovná, však dostali jsme dost krmení a tak jsme přestáli ty krušné začátky na holé prérii šťastně. Ovšem zde jest ta výhoda, že je blízko dráha a město, pak starý osedlý kraj je odtud vzdálen pouze pár mil, takže nouzi nemusel trpět nikdo, neb kdo chtěl pracovat, mohl jít na výdělek do staré Oklahomy. Nyní zde máme úrody lepší než ve staré Oklahomě, tak že sotva obděláme své a dělníků vzdr dobrým platům jest zde nedostatek. Korna zvláště se zde daří výborně a dávala od 40 do 70 bušů po akru.

Druhé místo zaujímá bavlna, které se zde pěstuje obrovská síla. Bojím se, budou-li jí lidé zase tolik sázet, že následkem nedostku dělníků a malých cen budou ji muset na přesrok pálit, tak jako učinili letos v některých poledních státech. Jaká to přemrštěnost! Aby to viděli ve staré vlasti! Ano, na jedné straně nemůže sedlák dosti vypěstovat a následkem toho jest nedostatek a na straně druhé musí opět úrodu ničit, aby pozvedl ceny pro nedostatek dělníků. A přece kličí anglické noviny, že se musí přistěhovalectví zastavit.

Nedávno mluvil jsem s jedním farmerem a ten se vyjádřil, že nebyť přistěhovalců, mohl by tu mít každý celou sekci pozemku. "Příteli," pravím, "přistěhovalci tvoří velkou část městského lidu. Kde byste odbyl svou úrodu, kdyby zde nebylo lidí, kteří by ji spotřebovali? Aneb, co byste za ni dostal, i kdybyste ji prodal? Co se mne týče, nedal bych vám 10 akrů v hustě obydleném kraji, na př. u Chicaga, za celou vaši sekci v kraji málo obydleném. Proč? Poněvadž mnoho lidí mnoho sní a kde je velká poptávka po plodinách, tam musí býti i ceny dobré. Nevím, jak může být farmer proti vzrůstu obyvatelstva, které jeho úrodu spotřebovuje a při tom i cena jeho pozemku stoupá." Však závist má krátký zrak!

Musím vám také sdělit, že v sousedním indiánském území někteří Indiáni prodávají své údíly. Jsou to většinou smíšenci, kteří jsou již vyběleni, zvláště v sousedním Chickasaw plnokrevného Indiána již ani nespátíte. Drží své obchody, ano i bank v Minco mají, Indiáni vůbec si vedou jako civilisovaní občané. Na každé díle dostali údel 160 akrů a tak někteří vlastní 2 až 3 sekce. Z každé stošedesátky budou moci odprodati tři čtyřicetky a jednu musí podržet. Ovšem že mají vybrány pouze nejlepší pozemky (botoms). Vysoké prerie budou nejspíše vládou rozprodány neb jako domoviny otevřeny. Posud však není nic jistého. Také byla kongresu podána předloha, povolující otevření pastvin v jižní části tohoto nového území, které byly vymáňny vládou pro kmeny Kiowa a Apache, kteří je pronajali dobytčákům. Pozemky tyto jsou dosti rovné a hraničí s Texasem; obsahují půl milionu akrů. Nejspíše budou otevřeny loterií domovínám, kdy však, není ještě známo. Pakli by sem kdo měl kuráž jít, tož myslím, že by tu nejlépe pochodili ti krajané, kteří mají nějaké dcery na vdávání, neb "bečlerů" jest zde veliká síla. Průměrně asi 10:1, čili 10 "bečlerů" na jedno děvče. Všichni si zde stojí v dost dobrých poměrech a rádi by se oženili, než krásného pohlaví jest zde tuze málo a proto svobodné krajaney by zde pochodily dobře. S úctou

Chas. Bartack.

Následek silného nastuzení

jest obyčejně

zlý kašel.

Použitím

Dr. August Koenig's

Hamburger Brustthee

Obě se rychle vyléčilo.

Pouze v původních balíčcích.

Do Oklahoma City, Oklahoma, a okolí.

Všem milým příznivcům a odběratelům Pokroku Záp. ve zmíněném městě a okolí sdělujeme, že se náš milý jednatel p. J. Hrabě pro nával jiného zaměstnání vzdal jednatelství listu našeho a že toto převzal ze vřacné ochoty

p. F. KRÁTKÝ,

221 W. Reno Ave., Oklahoma City.

Děkujeme srdečně p. J. Hraběti za nezištné služby nám a listu našemu prokázané a prosíme všechny naše krajaney, aby se ve všech záležitostech, Pokroku Záp. se týkajících, s plnou důvěrou obrátili na p. F. Krátkého, který jim ochotně poslouží.

Vyd. Pokroku Záp.

Předplatte se na Pokrok Záp. pouze \$1 ročně. Do Čech \$1.50.

Alex. Vavříčka, Rathman & Keller jediné české pozemkové jednatelství V Bonesteel, So. Dakota,

má na prodej všeho druhu pozemky ve všech částech Rosebud rezervace, jakož i ve všech částech Jižní a Severní Dakoty za ceny velmi levné.

Krajané, kteříž nejste spokojeni tam, kde jste usazeni a hledáte-li lepší a šťastnější domov, obraťte se s plnou důvěrou na svého krajana Alexandra Vavříčka, kterýž vám poctivě poradí. Má na prodej aneb pronajímá pozemky rolnické, farmy již vzdělané a zařízené, loty obchodní neb residenční v městech a za úplné uspokojení ručí.

Nejdůležitější částí pozemkového jednatelství tohoto jest obchod tak zvanými odstupy (releases) vládních a indiánských pozemků. V případě tom nemusí kupující zaplatiti za pozemek ani jediný cent, ježto veškeré výlohy hradí firma pozemková, kteráž kupující doručí smluvený díve obnos teprve tehdy, až mu doručen bude kontrakt. Mnozí krajané dopomohli si způsobem takovým ku krásným domovům, s nimiž jsou plně spokojeni.

Prodávám pěknou farmu za obnos od \$400 do \$2,000 všude, kdekoliv si budete přáti. Pište mi a já vám sdělím bližší podrobnosti. Na správnost mého jednání i tvrzení ptejte se ústně neb písemně "Security State Bank," Bonesteel, So. Dak., kteráž dotazy vaše ochotně zodpoví.

O hojnou přízeň žádá krajaney

241f

Alex. Vavříčka, Rathman & Keller,
Bonesteel, So. Dak.